

Dan državnosti na Oltaru domovine

Dan državnosti na Oltaru domovine

Hrvatski su branitelji i ove godine sami organizirali i slijedili svoj protokol. Kad to površno i nedosljedno čine oni koji predstavljaju institucije ove države, branitelji Grada Zagreba ne zaboravljaju svoju dužnost, čast, ponos i obavezu. Okupljanje je započelo na Trgu bana Jelačića. Uslijedio je mimohod branitelja u odorama, sa barjacija prema crkvi sv. Marka te prisustvo i sudjelovanje na svetoj misi.

Poslije mise ponovno postrojavanje pred Hrvatskim saborom i kao u vremenima prvog predsjednika dr. Franje Tuđmana, odlazak na Medvedgrad. Na Oltaru domovine u podne samo jedan vijenac - vijenac predsjedništva HDZ-a. Hrvatski branitelji postavljaju ozvučenje, sviraju hrvatske koračnice i započinje mimohod iz dvorišta ispod južne kule prema Oltaru domovine. Slijedi vojnički pozor te okupljene pozdravlja Milan Zanoški ispred organizatora današnjeg okupljanja povodom 25. lipnja Dana hrvatske državnosti, u ime 14 koordinacija braniteljskih udruga grada Zagreba koju čine:

1. Veterani 150. br. HV, Zagreb-Črnomerec
2. Klub veterana 148. br. HV, Zagreb-Trnje
3. Klub veterana i dragovoljaca Sesvete
4. Udruga hrvatskih dragovoljaca Domovinskog rata Sesvete

5. Udruga Zavjet, ogranak Centar 2, Trnje-Peščenica
6. Veterani 144. br. HV
7. Veterani 99. br. HV, Zagreb-Peščenica
8. Udruga hrvatskih branitelja Domovinskog rata 101. br. HV – Susedgrad
9. Udruga 145. br. HV, Zagreb-Dubrava
10. Udruga branitelja 149. br. HV, Zagreb-Trešnjevka
11. Udruga dragovoljaca Domovinskog rata – podružnica grada Zagreba
12. Štraseri – 100. br. HV
13. Udruga satnije umjetnika dragovoljaca Domovinskog rata
14. HVIDR-a Črnomerec

Započinje hrvatska himna Lijepa naša. Zatim vijence polažu nazočni predstavnici udruga i slijedi vojnički mirozov. Molitvu potom čita Ivica Matošević i slijedi ponosna minuta hrvatske tišine. Pozdravno pismo o hrvatskom stijegu građanima Hrvatske prenosi hrvatski branitelj Miljenko Bađun i čestita Dan hrvatske državnosti svim Hrvaticama i Hrvatima ma gdje bili. Zaključuje poklikom "Nek nam živi, jedina i vječna Hrvatska Domovina"! O upoznavanju značenja Oltara domovine iz knjige Milana Bešlića odabrani tekst je pročitao Damir Loborec. Za kraj je uslijedio povijesni kronološki osvrt Damira Borovčaka o Danu hrvatske državnosti.

Protokolarni dio završava pjesmom Moja domovina. A zatim slijedi druženje i zajedničko fotografiranje za uspomenu. Uočava se prisutnost svih naraštaja hrvatskih branitelja ali i nazočnih građana. Po prelijepom danu, protokolarno besprijevano, nastavak je tradicije održavanja počasti domovini na Medvedgradu. Program je učinio sve nazočne ponosnima i podsjetio na dane slave. Organiziran je zanosom i voljom hrvatskih branitelja koji ne posustaju, već su sve bolji na zadatku očuvanja tradicijskih vrijednosti. Skup za svaku domoljubnu dušu, još jednom se potvrđuje kako se ipak protivno svim zatiranjima na Medvedgradu redaju prizori koji nas bude ponosom, nadom i vjerom. Hvala hrvatskim braniteljima za ono prije 20 godina, za ovo danas i za ono što slijedi. Bez hrvatskih veterana, koji dostojanstveno drže do svoje vojne časti, nema ponosa u idućim danima državnih blagdana. Medvedgrad na državne blagdane ponovno živi po starim domoljubnim vrijednostima.

Medvedgrad, 25. lipnja 2012. Što danas slavimo !?

Medvedgrad, 25. lipnja 2012.

Damir Borovčak

Što danas slavimo !?

Evo nekoliko činjenica:

U vremenu predsjednika dr. Franje Tuđmana protokoli polaganja vijenaca na Medvedgradu bili su dio tradicije, posebno svečane na proslavi Dana državnosti 30. svibnja. Tada su ovdje bile postrojbe Hrvatske vojske, straže u povijesnim svečanim crvenim odorama, čula se je Lijepa naša i počasni plutoni iz vojnih bitnica. Događaje odavanja počasti Domovini pratio je cijeli hrvatski narod posredstvom izravnog prijenosa Hrvatske televizije. Posljednji puta predsjednik Franjo Tuđman ovdje je položio vijenac 1. studenog 1999.g. i zatim otišao u bolnicu iz koje se nije vratio.

Slijedeći izabrani predsjednik Stjepan Mesić, položio je svečanu prisegu 18. veljače 2000. Odmah pri ustoličenju, ukinuo je crvene povijesne odore počasne bojne Prvoga gardijskog zdruga. Kako je ranije najavio, novi predsjednik Mesić nije nosio predsjedničku lentu, a hrvatski stijeg koji mu je na putu do govornice

zavijorio u lice, grubo je odgurnuo. Ubrzo poslije ustoličenja je proglasio detuđmanizaciju. Nikada kroz svoja dva mandata nije položio vijenac na Oltaru domovine na Medvedgradu.

Slijedom takvih promjena godine 2001. krenula je izmjena Zakona o blagdanima, spomendanima i neradnim danima u Republici Hrvatskoj. U Saboru vladajući SDP stavlja na dnevni red promjene Dana državnosti po prijedlogu zastupnika HSLS-a Ive Škrabala. U svom uvodnom izlaganju, zastupnik Škrabalo otkriva pravi motiv ukidanja 30. svibnja kao Dana državnosti. Podsjetio je na dan 30. svibnja 1990. kad je »na vlast kao najjača stranka došao HDZ, to je datum koji je u ožujku 1991., dakle niti godinu dana nakon tog događaja, proglašen državnim praznikom pod imenom Dan državnosti«. U završnici rasprave o Škrabalovu prijedlogu izmjena i dopuna zakona o blagdanima, spomendanima i neradnim danima u Republici Hrvatskoj, vladajući SDP iznenada predlaže da se Danom državnosti proglasi 25. lipnja. To je dan kada je 1991. godine Hrvatski (tada državni) sabor donio Deklaraciju o uspostavi suverene i samostalne Republike Hrvatske. Konačnom izmjenom Zakona o blagdanima, spomendanima i neradnim danima u Republici Hrvatskoj utvrđeno je da se Dan državnosti u Hrvatskoj ne će više slaviti 30. svibnja (kao proteklih deset godina) i premješta se na 25. lipnja. Od tada Dan državnosti 30. svibnja postaje radni dan te je preimenovan u Dan hrvatskog sabora i kasnije poticajem branitelja u Dan hrvatskih branitelja grada Zagreba.

Preostaje nam sažetak:

- 30. svibnja 1990. g. konstituiran je prvi višestranački Sabor u Hrvatskoj, a za prvog predsjednika izabran je dr. Franjo Tuđman
- 25. lipnja 1991. g. Hrvatski sabor je donio Odluku o samostalnosti i suverenosti proglašavajući Republiku Hrvatsku samostalnom i neovisnom državom
- 8. listopada 1991. g. Hrvatski državni sabor donio je Odluku o raskidu državnopravnih sveza s ostalim republikama SFRJ
- 15. siječnja 1992. g. Hrvatska je međunarodno priznata kao samostalna država

Iz gore navedenih nadnevaka jasno je da niti jedan dan ne može biti objedinjujući, jer se Hrvatska samostalnost gradila kroz period od godinu i pol dana.

Ako razmišljamo o novijoj povijesti, treba li uzeti za Dan državnosti početak samostojnosti - 30. svibanj 1990. ili završetak 15. siječanj 1992.? Ili treba uzeti nešto iz sredine - 25. lipanj 1991. ili 8. listopad 1991.?

Logično je za Dan državnosti odrediti početak samostojnosti. Jer tada, 30. svibnja 1990. bio je početak od kojeg je sve krenulo. Zbog provedbe politike tzv. detuđmanizacije, smišljene promjene prekinule su tradiciju, unijele zabune, težile ugasiti ponos i uspomene na prethodna vremena. Rušenje tradicije ne služi nikome na čast i ponos, ali u narodu su posijane nove podjele, zabune i nesnalaženja. Nije li to bio ustvari pravi cilj promjena državnih blagdana 2001.g.?

Konačno, i Medvedgrad i Oltar domovine, istovremeno se željelo s istim motivima degradirati, zapustiti, devastirati i zaboraviti. Zato smo mi i danas ovdje. Treba svjedočiti da je Medvedgrad prihvaćena tradicija, posebno 30. svibnja na Dan državnosti, pa i danas 25. lipnja na povijesni Dan ustavne samostalnosti i suverenosti Republike Hrvatske, ali i 1. studenog na dan Svih Svetih. Medvedgrad je po hrvatskim braniteljima i po svjesnom dijelu hrvatskog naroda, prihvaćeno mjesto, kao uostalom i grob predsjednika Franje Tuđmana na Mirogoju. Koliko se god trudili poremetiti nam pamćenje, nacionalni ponos i ljubav, svijeće na Tuđmanovom grobu nikada u 13 godina nisu prestajale goriti. Tako ni ovdje na Medvedgradu, domoljubi nikada nisu prestajali dolaziti, odavati počast Domovini i predcima koji su je kroz vjekove čuvali i branili. Neka tako ostane i u budućnosti. Amen.

Poštovani prijatelji,

Pozdravljam Vas ispred organizatora današnjeg okupljanja povodom 25. lipnja DANA HRVATSKE DRŽAVNOSTI, a to je koordinacija braniteljskih udruga grada Zagreba koju čine:

1. Veterani 150. br. HV, Zagreb-Črnomerec
2. Klub veterana 148. br. HV, Zagreb-Trnje
3. Klub veterana i dragovoljaca Sesvete
4. Udruga hrvatskih dragovoljaca Domovinskog rata Sesvete
5. Udruga Zavjet, ogranak Centar 2, Trnje-Peščenica
6. Veterani 144. br. HV
7. Veterani 99. br. HV, Zagreb-Peščenica
8. Udruga hrvatskih branitelja Domovinskog rata 101. br. HV – Susedgrad
9. Udruga 145. br. HV, Zagreb-Dubrava
10. Udruga branitelja 149. br. HV, Zagreb-Trešnjevka
11. Udruga dragovoljaca Domovinskog rata – podružnica grada Zagreba
12. Štraseri – 100. br. HV
13. Udruga satnije umjetnika dragovoljaca Domovinskog rata
14. HVIDR-a Črnomerec

Zamislite moje iznenađenje kad sam neki dan, saznao da su predsjednik Josipović i predsjednik hrvatske vlade Milanović u prigodi 25. lipnja 2012. i hrvatskog Dana državnosti dali zajedničku izjavu o ponosnom barjaku hrvatskom, nadahnuti, bez sumnje, inspirirajućim riječima i djelima drugih uglednih lidera tijekom povijesti.

Tekst glasi:

"Proglašavamo: hrvatski barjak krasi učionice, državne ustanove, sudnice i crkve, služeći kao dnevni podsjetnik povijesti ovoga naroda, njegovih postignuća i trajne predanosti zaštiti individualnih prava. Hrabri pripadnici naše Hrvatske vojske nose barjak kao što ispunjavu svoju misiju obrane blagodati demokracije i mira diljem svijeta; naš stijeg vihori s javnih zgrada kao znak našeg nacionalnog zajedništva; a njezini nabori rese grobove naših pokojnih velikana. Barjak je oznaka časti svih - simbol naših zajedničkih građanskih stremljenja...ovoga tjedna i tijekom cijele godine, činimo sve što možemo da naučimo mlađe naraštaje o značenju našeg barjaka. Njezina crvena, bijela i plava boja predstavljaju...hrabrost i poštenje naše nacije, dok njezini grbovi ističu posebnost ali i jedinstvo regija naše zemlje. Neka nas zalog vjernosti ovom barjaku potiče na domoljublje i uzdigne njezine boje visoko kao izraz našega ponosa i poštovanja prema hrvatskom načinu življenja.

Sada, dakle, mi, Ivo Josipović, predsjednik Republike Hrvatske i Zoran Milanović, predsjednik Vlade Republike Hrvatske, ovime proglašavamo 18. lipnja kao hrvatski Dan barjaka, da bi tijekom cijeloga tjedna kroz dostojnu proslavu bili uvedeni u hrvatski Dan državnosti 25. lipnja, i tako svake godine. Mi izravno i službeno dajemo ovlast da se Hrvatski barjak izvjesi na sve Vladine zgrade tijekom ovoga tjedna, i pozivamo sve Hrvatice i Hrvate da proslave Dan barjaka i Dan državnosti tako što će izvjesiti hrvatske stjegove na svoje domove i na druga prikladna mjesta.

Mi također pozivamo hrvatske građane da s ponosom i dužnim poštovanjem sudjeluju u svim ceremonijama, javnim skupovima i aktivnostima proslave Dana barjaka i Dana državnosti, u čast našem narodu i njegovoj slavnoj baštini, te da javno pjevaju nacionalnu himnu pod barjakom Republike Hrvatske."

Zamislite kako bi ove riječi zvučale iz Banskih dvora i s Pantovčaka: slaviti s ponosom i čašću dan koji simbolizira hrabrost, predanost i veliko junaštvo onih koji su se borili i umrli za hrvatsku slobodu, izvjesiti visoko barjak koji simbolizira tu skupo izvojevanu slobodu, na svaki jarbol, svaki prozor, na svaki automobil i Vladinu zgradu!

Ali dragi prijatelji, ovo nije stvarnost, barem još ne, jer na žalost, ovo su bile nešto izmjenjene riječi predsjednika SAD-a Billa Clintona iz njegove proklamacije 1996. godine. Umjesto da se Hrvatska Vlada oglasi jednom ovakvom izjavom, mi još, nadamo se ne dugo, imamo potpunu zbrku među Hrvatima i hrvatskim građanima.

Zemlja koja ne slavi svoju državnost, izborenu kroz pobjedu u obrambenom ratu u "krvi, znoju i suzama" svih njezinih građana, umire, i zemlja bez junaka je već mrtva.

Ali dosta s tim...

Jer istinski sinovi i kćeri ove napaćene i prividno napuštene Zemlje znaju istinu. I upravo oni, "čuvari istine", prenijeti će istinu svojoj djeci i unučadi.

O vremenu nade i radosti.

O vremenu boli i tuge bez kraja.

O izdržljivosti.

O ponosu.

O vjeri u Boga.

I u jedinu i vječnu Hrvatsku Domovinu.

Ne plači voljena zemljo, jedina naša, naša Hrvatska.

Jer mi Te volimo.

Mi vjerujemo u Tebe.

I nikada Te se ne ćemo odreći.

Jer, dolaze neka nova vremena, vremena nade.

**Sa ovoga mjesta i mi hrvatski branitelji, danas glasno poručujemo
Drage Hrvaticice i Hrvati, ma gdje bili, sretan Vam
Dan hrvatske državnosti
25. lipnja**

Nek nam živi, jedina i vječna Hrvatska Domovina!

Dio teksta preuzet od [Julienn Eden Bušić](#)

Tekst pročitao hrvatski branitelj MILJENKO BAĐUN

DAN DRŽAVNOSTI

Čitanje Knjige Mudrosti

*1 Duše su pravednika u ruci Božjoj,
i njih se ne dotiče muka nikakva.
2 Očima se bezbožničkim čini da oni umiru,
i njihov odlazak s ovog svijeta kao nesreća;
3 i to što nas napuštaju kao propast,
ali oni su u miru. →

4 Ako su, u očima ljudskim, bili kažnjeni,
nada im je puna besmrtnosti.
5 Za malo muke zadobili su dobra velika,
jer Bog ih je stavio na kušnju
i našao da su ga dostojni.
6 ječ Gospodnja.

Na jednom spomeniku onima koji su kroz povijest dali svoj život za Hrvatsku stoji natpis:

Domovino radi tebe

Radi bitka tvog

Gdje nam kosti rasute su

Znade samo Bog.

Riječi ovog epitafa mogu se doslovno primijeniti na sve one koji dadoše najsvetije, život za Domovinu, koji odlučiše zaustaviti zlo, te svojom žrtvom doprinesoše slobodi svoje obitelji, svoga grada, svoje Domovine Hrvatske. Vjerojatno su im tada mnogi govorili pa i članovi njihovih obitelji da se sklone, da odu na neko sigurno mjesto jer im je uzalud izlagati svoj život. Ali ne oni ostadoše jer su u svojim srcima osjetili poziv mlade domovine i na taj poziv su odgovorili svojom spremnošću, svojom hrabrošću. Mnogima, a osobito onima koji ne vjeruju, njihova odluka činila se ludošću, a njihov ostanak kao propast. Međutim nama koji vjerujemo utjehu i nadu pruža tekst iz Knjige mudrosti koji smo upravo slušali a koja nas poučava da su duše pravednika u ruci Božjoj i njih se ne dotiče muka nikakva. Za malo muke zadobili su dobra velika. Ako su u očima ljudskim bili kažnjeni nada im je puna besmrtnosti. A i Isus koji je svojom žrtvom na križu nas otkupio poručuje nam da nema veće ljubavi od one kada netko položi život za svoje prijatelje. On je položio za nas život ali svojim uskrsnućem nama je donio nadu i pouku da nijedna žrtva nije uzaludna. Tako i žrtva naših branitelja, svih koji su dali život za Domovinu Hrvatsku od prvog spomena njenog imena do danas, naših časnih ljudi koji su nas predvodili posebno dr. Franje Tuđmana, prvog hrvatskog predsjednika i Gojka Šuška, ministra obrane pobjedničke hrvatske vojske, nije bila uzaludna jer su oni svojom žrtvom izgradili čvrsti temelj naše slobode. Iako su bili i goli i bos, nenaoružani i gladni, okruženi sa svih strana nije im bilo teško stati na put dolazećem zlu a nama danas je sve teško te smo nezadovoljni svim i svačim. Oni nama trebaju biti primjer i poticaj da nastavimo graditi ondje gdje su oni stali ali i da bez današnje naše žrtve neće biti ni boljitka naše Domovine Hrvatske. Oni nama i danas poručuju: Ostavili smo vam barjak čestitosti, nastavite ga nositi, a ako vam je težak, utaknite ga u zemlju gdje počivaju kosti naše, mi ćemo ga držati.

Zajedno izmolimo molitvu koju nas je naučio moliti naš Gospodin Isus Krist

Oče naš.....

Molitva:

Zahvaljujemo ti Gospodine Bože za naše prijatelje, sve naše prede koji su život svoj dali

u obrani naše domovine Hrvatske.

Zahvaljujemo ti na njihovoj hrabrosti i odlučnosti i na njihovoj spremnosti za dom i Domovinu.

Zahvaljujemo ti na svemu prijateljstvu što nam je od njih poteklo, za mir koji su unosili u nas.

Zahvaljujemo što su se kroz patnju naučili poslušnosti i što su u mjenama ovog nestalnog života zavrijedili da ih poštujemo.

Molimo te ne daj da se izgubi ili zaboravi išta od njihovih napora ono što su živjeli i činili, a osobito ono što su dali za slobodu domovine.

Nauči nas, kao i one koji će doći poslije nas

da cijenimo sve što njima bijaše sveto i da u svemu

u čem su bili veliki i dalje nama zборе, te da nas njihov primjer i njihova žrtva sve više nadahnjuje.

Molimo te da nastave živjeti u svojoj djeci, unucima, svima nama, u našim srcima i smjelosti našega života u našim mislima i savjestima.

Učini Gospodine da nas njihova žrtva danas sve više povezuje te u miru i prijateljstvu zajednički upoznamo tvoje obećanje da ćeš i nama biti vjeran kad umremo.

Pokoj vječni daruj im Gospodine.

Tekst molitve pročitao hrvatski branitelj IVICA MATOŠEVIĆ

OLTAR HRVATSKE DOMOVINE

Od povijesnog trenutka koji se zbio 30. svibnja 1994. godine u 10:00 sati kada je u čast Dana državnosti predsjednik Republike Hrvatske dr. Franjo Tuđman svečano upalio vječnu vatru, spomenik se i službeno zove OLTAR HRVATSKE DOMOVINE.

Po svršetku svečanosti otvaranja spomenika, predsjednik Republike Hrvatske upisao je u knjigu dojmova: "Na Dan državnosti, 30. svibnja 1994. na četvrtu obljetnicu uspostave demokratske vlasti u Hrvatskoj, kao državni poglavar samostalne i nezavisne, suverene i međunarodno priznate države Hrvatske, upalio sam vječnu vatru i položio vijenac na Oltar Domovine podignut u čast svih onih koji su ginuli, patili i živjeli za slobodnu Hrvatsku. Neka ovo spomen-obilježje u ozračju povijesnog nam hrvatskog grba na Medvedgradu, nekadašnjem sjedištu vladara i svjetovnih i crkvenih velmoža iznad današnjeg Zagreba, glavnog grada svih Hrvata, postane stjecište svih hrvatskih ljudi iz Domovine i svijeta, svih građana Hrvatske.

Oltar Domovine na Medvedgradu biti će također mjesto na kojemu će i predstavnici stranih zemalja neznanom hrvatskom junaku i suverenosti hrvatske države odavati počast."

Upravo svetoj i slavnoj Slobodi, htjelo se dati trajno i dostojno obilježje u – konačno – slobodnoj Hrvatskoj. Stoga je i formirana autorska radna skupina projekta "Obnova Medvedgrada u čast hrvatske Slobode", koju je za svoga posjeta Medvedgradu 1992. inicirao predsjednik Republike Hrvatske dr. Franjo Tuđman.

Samo pak oblikovanje Memorijalnog obilježja u čast hrvatske Slobode je zaseban autorski posao, koji je povjeren kiparu Kuzmi Kovačiću. Prostor na kojemu će biti trajno postavljeno odabrano rješenje određen je na platou podno južne kule, koji je omeđen ruševnim obrambenim bedemom "zatvarajući" prostor u skladnu cjelinu.

Spomenik je sastavljen od ukupno deset vrsta kamena simbolički iz svih hrvatskih krajeva. Iz okolice Dugopolja (kraj Splita) sivo-zeleno-plavkasti "zeleni jadrani" i smeđkasti "dolit", iz Trogira sivkasto-bijeli "seget", iz Istre žuto-smeđkasti "kanfanar", iz šibenskog kraja crvenkasto-sivi "rozalit", iz karlovačkog kraja dolazi "sivi vapnenac", iz Slavonije "sivi granit", iz Sinjskog kraja dolazi crvenkasto-sivo-smeđi "alkasin", sa Brača dolazi glasovita "dračevica", a Žuti "bizek", posvećeni kamen skinut je pri obnovi zagrebačke katedrale. Velike staklene kocke ili "ploče mora" lijevao je zajedno s kiparom Kovačićem Pino Signoretto, vlasnik i majstor lijevač stakla u istoimenoj glasovitoj staklarskoj radionici u Muranu kraj Venecije.

Ovdje se hrvatski grb rastvara u skulpturu hrvatskog grba, koji bogatom simbolikom izražava čitavu domovinu, šireći se po zemlji na površini od 8x8 metara. Na središnjem i najvišem kamenom bloku napisana je prva strofa "Lijepe Naše", dok je na drugoj, zadnjoj strani istoga kamena uklesan Višeslavov križ. Tik ispred ovoga najvišega i najdominantnijega kamena položen je kamen na kojemu je natpis hrvatskoga kneza Branimira iz Šopota, kod Benkovca.

Spomenik je, nadasve, simbol i stvarnost slobodne nam Domovine Hrvatske, mjesto gdje ćemo štovati naše mrtve, mjesto gdje će gorjeti Vječni plamen našoj Slobodi kroz sva vremena. Uvijek! i uvijek!

Izvor iz knjige Milan Bešlić: OLTAR HRVATSKE DOMOVINE
Tekst pročitao hrvatski branitelj DAMIR LOBOREC